

minden vármegye levéltára egy olyan központ legyen, ahova egy-egy vármegyének történetére vonatkozó kutatások és érdeklődések számai összefutnak.

E cél elérését, — melyhez parányi idealizmus is szükséges — jelentős lépéssel megközelítenék a levéltárosok részére rendezendő tanfolyamok, mert ha a bíró és közigazgatási tisztviselő a továbbképző tanfolyamokon látó körét szélesbítheti, ha a tanár, vagy tanító a neveléstudomány gyakorlati ujtásait és a tudomány újabb vívmányait eredményesen fordíthatja a maga és tanítványai hasznára, talán a levéltárosok részére rendezendő tanfolyamoknak is meglenne az az üdvös eredménye, hogy a le-

véltárosok is bővíthetnék szakismereteiket s ennek révén a levéltárak ügye is kiemelkednék abból a nagyon is elhanyagolt állapotból, melybe a nemtörődömség — a történelmi kutatások s így a tudományos élet kárára is — taszította.

A levéltárosi kar tekintélyes része eddig is tanujelét adta annak, hogy az önképzés után megszerzett ismeretekkel jelentős irodalmi tevékenységet fejt ki s így mindenkép rászolgált arra, hogy működését az illetékes tényezők jóindulattal támogassák és rendelkezésre bocsássák mindazokat az eszközöket is, amelyek a hivatásuk betöltését lehetővé teszik, vagy legalább is megkönnyítik.

Sümeghy Dezső
Csanádvármegye főlevéltárosa.

Ónody Lidia gyermekei.

Fejérvármegye könyvtárában a 726 leltári szám alatt őrzök egy kötetet — az elsőt — Márton József „Német-magyar és magyar-német Lexiconából“ (Bécs, 1807), amelyet egykori tulajdonosa, Kóczán Lajos¹⁾ egy néhány bejegyzéssel látott el. Ezek elsői tisztán könyvészeti jelentőségűek s különösen szótáriródalomtörténeti szempontból figyelemreméltók. De a könyv utolsó fehér lapján több feljegyzést találunk, — ezek pedig a családtörténelem számára nyújtanak néhány adalékot.

Ime, a feljegyzés szóról szóra:

... die 13 Julii 1811 Komar.

1. Mater Mea Beate Defuncta Nob: Lidia Onody, fila (!) primogenita Nob: Stephani Onody Notarii tunc temporis Szönyinensis (!), nupsit prima vice Nob: Samueli B. Teremhegyi V. D. M.* Nemes Dédiensi d. 23 Julii 1779. — Filium ab hoc viro Rev: progenuit d. 20 Junii 1780 hom. Ludov. Secunda vice progenuit Puell. Elisab: 3 Marcii 1782.

2. Praefata B. D. M. L. O. nupsit secunda vice Patri meo Beat. Defuncto Francisco Kótzán d. 19 Novem. 1783. V. D. M. tunc temp. Szent Gálinensi, qua natus sum ego Ludovicus Kótzán 23 Januarii 1785. Szent Gálien. vicissim nata est Filia Sophia Kótzán.

3. Tertia vice nupsit optima M. mea L. O. N. Alexandro Körösi d. 15. Aprilis 1790. cum natus est 8 Aprilis 1791. Filius Alexander

¹⁾ E Kóczán Lajos, mint a pápai ref. tógátus diák a szótár megrendelői között a 477. sorszám alatt található (II. rész 11 lap).

Körösi. Vicissim natus est alter filius masculus Josephus Körösi 8 Octobris 1792. — Vicissim nata est Filia Sophia Körösi 14. Aprilis 1794. quae decessit 10. Septembris 1797.

4. Decessit Ipsa Mater optimae memoriae N. Lidia Onody die 11 ma Aprilis 1797. Büssüni C. S.

5. Soror dilecta Elisabetha Teremhegyi nupsit 23-a Februarii 1807. Nob. Ladislao Lándor in Komár.

6. Posonium perveni die 20-ma Maii 1811. (d. Luna.)

7. Viennam perveni die 9-na Junii 1811. (d. Solis.)

E néhány sorból a következő származási töredékek állíthatók össze:

I.		
Teremhegyi Sámuel († [?] 1783 előtt.)		
Onody Lidia († 1797. IV. 11.)		
(házas: 1779. VII. 23.)		
Lajos	Erzsébet	
*1780. VI. 20.	*1782. III. 3.	
	Lándor Lászlóné	
	(1807. II. 23.)	
II.		
Kóczán Ferenc († [?] 1790. előtt.)		
Onody Lidia		
(házas: 1783. XI. 19.)		
Lajos *1783. XI. 19.	Zsófia *1785. I. 23.	
	(† 1794 előtt ?)	
III.		
Körösi Sándor		
Onody Lidia		
(házas: 1790. IV. 15.)		
Sándor	József	Zsófia
*1791. IV. 8.	*1792. X. 8.	*1794. IV. 14
		† 1797. IX. 10.
Rexa Dezső.		

Véltári Anonimák
= ref. pap.